

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Filip Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Filip Maria împotriva Primăriei c. Tuzara, r. Călărași, Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, a contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 prin care cererea de apel declarată de către Filip Maria a fost respinsă iar hotărîrea Judecătoria Călărași din 29 mai 2015 a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 09 ianuarie 2014, Filip Maria s-a adresat instanței cu cerere de chemare în judecată către Primăria com. Tuzara, r-ul Călărași, Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe cu privire la anularea Titlului de proprietate, a contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 07.12.1992 a decedat mătușa sa Filip Maria Savelie. Avera succesorală rămasă după decesul acesteia era compus din casa de locuit și anexele sale, situate pe un teren cu suprafața de 0,121 ha situat în s. Tuzara, r-nul Călărași, cu numărul cadastral 2544208017.

Potrivit prevederilor legislației, terenul menționat ocupat de casă și anexele sale urma să-i fie atribuite în proprietate lui Filip Maria și să-i fie eliberat titlu de proprietate, însă contrar acestor prevederi, Primăria Tuzara nu a perfectat la timp și corect titlul de proprietate, în temeiul testamentului lăsat de Filip Maria. Moștenitori ai averii succesoriale au fost frații ei Filip Serghei și Filip Vasile, ultimul fiind tatăl reclamantei, care a și moștenit averea lăsată. Acesta în anul 1993

a primit certificat de moștenitor, în temeiul căruia la 21.09.1993 și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra ½ cotă parte din construcțiile amplasate pe terenul cu pricina.

Astfel, menționează reclamanta, că tatăl său Filip Vasile a deținut dreptul de proprietate asupra casei și asupra terenului aferent casei până la decesul său survenit la 04.08.2004, fără ca administrația publică locală să-i elibereze titlul de proprietate asupra terenului. După decesul tatălui său și a lui Filip Serghei, care este tatăl pârteii Șoimari Iulia, ultima, cu permisiunea sa, a folosit terenul și casa.

Susține Filip Maria că în baza Deciziei primăriei Tuzara nr. 23 din 17.05.1992, la data de 28.12.2002 a fost perfectat și eliberat ilegal pe numele lui Șoimari Iulia titlul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral 2544208017.

Menționează reclamanta că titlul dat a fost eliberat în lipsa vre-unui temei juridic, în timp ce tatăl său era în viață și era proprietar al casei situate pe terenul sus-menționat.

Ca urmare, atât tatăl său, cât și ea au fost deposedați ilegal de bunurile moștenite, iar casa a fost demolată neautorizat.

Astfel, a avertizat-o să nu-l înstrăineze, deoarece ea are același drept asupra terenului dat. În toamna anului 2013 a observat că la acest teren vin persoane străine, care au adus materiale de construcție, intenționând să construiască ceva. Aceștia s-au dovedit a fi cumpărătorii terenului, pe care i-a preîntâmpinat despre dreptul său de proprietate asupra terenului. Încercând să clarifice situația a aflat de contractul de vânzare-cumpărare nr. 14972 din 26.12.2012 încheiat între Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe iar de la ultimul a înțeles că Șoimari Iulia a tăinuit faptul că și reclamanta are dreptul la acest teren.

Prin scrisoarea nr.16 din 25.10.2013 a solicitat primăriei Tuzara copia Deciziei primăriei Tuzara nr. 23 din 17.05.1992, care a servit temei la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului cu numărul cadastral 2544208017 pe numele lui Șoimari Iulia și copiile tuturor actelor care au stat la baza demolării casei. Prin răspunsul primăriei a fost informată că nu poate fi eliberată decizia dată din cauza că aceasta nu este, iar de celelalte documente solicitate nu dispune.

Solicită reclamanta anularea titlului de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral 244208017, cu suprafața de 0,121 ha, amplasat în s. Tuzara, r-ul Călărași, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.14972 din 26.12.2012 încheiat între Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe prin care a fost înstrăinat terenul cu numărul cadastral 2544208017, radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile efectuate în temeiul titlului de proprietate eliberat pe numele Iuliei Șoimari și a contractului de vânzare - cumpărare nr.14972 din 26.12.2012 încheiat între Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe cu privire la terenul cu numărul cadastral 2544208011, recunoașterea dreptului de proprietate în temeiul art. 11 Cod Funciar asupra a ½ cotă-parte din terenul cu numărul cadastral 2444208017, cu suprafața de

0,121 ha, amplasat în s. Tuzara, r-ul Călărași după tatăl reclamantei Filip Vasile, decedat la 04.08.2004, ca proprietar a ½ cotă-parte a casei de locuit și anexelor ei amplasate pe terenul susmenționat.

Prin hotărîrea judecătorei Călărași, emisă la 29 mai 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Filip Maria către Primăria com. Tuzara, r-ul Călărași, Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe privind anularea Titlului de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral 2444208017, cu suprafața de 0,121 ha, amplasat în s. Tuzara, r-ul Călărași, eliberat pe numele lui Șoimari Iulia, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 14972 din 26.12.2012, încheiat între Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe prin care a fost înstrăinat terenul cu numărul cadastral 2444208017, radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile efectuate în temeiul Titlului de proprietate eliberat pe numele lui Șoimari Iulia și a contractului nr.14972 din 26.12.2012 încheiat între Șoimari Iulia și Iacob Gheorghe cu privire la terenul cu numărul cadastral 2444208017, recunoașterea dreptului de proprietate asupra a o cotă-parte din terenul cu numărul cadastral 2444208017, cu suprafața de 0,121 ha, amplasat în s. Tuzara, r-ul Călărași după Filip Vasile și încasarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată. Măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea Judecătorei Călărași din 29.01.2014 - interdicția privind săvârșirea actelor de înstrăinare în privința terenului ce constituie obiect al litigiului: lot de teren cu suprafața totală de 0,121 ha, număr cadastral 2444208017, situat s. Tuzara, r-ul Călărași s-a menținut pînă la intrarea în vigoare a prezentei hotărîri.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La data de 29 iunie 2015, Filip Maria a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărîrii, cu remiterea pricinii la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, apelul declarat de către Filip Maria a fost respins, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelantă nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 25 martie 2016 Filip Maria a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28 ianuarie 2015 a fost contestată cu recurs de către recurenta Filip Maria la 25 martie 2016. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 12 aprilie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Primăriei s. Tuzara, Șoimaru Iulia și a lui Iacob Grigore copia recursului depus de către Filip Maria cu informarea concomitentă a acestuia despre necesitatea depunerii referinței.

Până la data examinării chestiunii admisibilității recursului depus de către Filip Maria, intimații nu au depus referința în vederea expunerii opiniei vis-a-vis de argumentele înaintate în cererea de recurs.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Filip Maria, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Filip Maria, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Filip Maria ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se

încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Filip Maria ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Filip Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea